

ger m.v. til landsretterne vil forudsætte en udvidelse af landsretterne med i alt ca. 6 årsværk, herunder 2 årsværk som landsdommer.

De samlede merudgifter ved retterne skønnes at udgøre i størrelsesordenen ca. 4,5 mio. kr. Hertil kommer indretningsudgifter m.v. i størrelsesordenen ca. 1,5 mio. kr.

Overflytning af de omhandlede sagsområder til retterne vil samtidig medføre samlede besparelser i Justitsministeriets departement og Civilretsdirektoratet i størrelsesordenen 6 årsværk svarende til ca. 1,5 mio. kr.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

I bilag 6 til lovforslaget er de foreslåede bestemmelser sammenholdt med de gældende regler.

Til § 1

Om begrundelsen for de foretagne ændringer henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 1.4 og 6. I bemærkningerne er det således alene anført, hvori ændringerne i forhold til gældende ret består.

Til nr. 1

I afgørelser truffet af Højesteret skal der efter retsplejelovens § 2 a, stk. 1, som udgangspunkt deltage 5 dommere. Anke- og kæremålsudvalget kan dog efter stk. 2 og 3 træffe afgørelser med deltagelse af 3 dommere og, hvis kæremålet afvises, kan denne afgørelse træffes af blot 1 medlem. Det foreslås, at afgørelser om 3. instansbevilling og oprejsningsbevilling skal kunne træffes af 1 eller 3 højesteretsdommere efter rettens bestemmelse. Højesteret får derved mulighed for selv at tilrettelægge behandlingen af disse sager så hensigtsmæssigt som muligt, f.eks. således at afgørelsen om afslag på 3. instansbevilling eller oprejsningsbevilling meddeles af 1 dommer, jf. de almindelige bemærkninger pkt. 4.2.3.

Efter retsplejelovens § 6, stk. 1, 2. pkt., er der mulighed for, at en enkelt landsdommer kan handle på landsrettens vegne uden for domsforhandlingen. Denne bestemmelse vil også omfatte afgørelser af ansøgninger om 2. instansbevilling og oprejsningsbevilling. Der henvises i den forbindelse til betænkning nr. 698/1973 om behandling af borgerlige sager, side 70.

Til nr. 2, 3, 7, 8 og 14

Forslaget indebærer, at kompetencen til at meddele 2. instansbevilling i civile sager og fogedsager vedrørende krav m.v. på højst 10.000 kr. overføres til

landsretten. De gældende kriterier for meddelelse af 2. instansbevilling foreslås opretholdt uændret.

Afgørelse om 2. instansbevilling træffes af retten ved beslutning efter skriftlig behandling. Modparten bør gøres bekendt med ansøgningen og gives mulighed for at udtale sig i sagen, medmindre retten finder, at ansøgningen kan afgøres med et afslag på det foreliggende grundlag. Afgørelsen kan ikke indbringes for højere ret.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 4.4. og 6.8.

Til nr. 4, 5 og 21

Kompetencen til at meddele 3. instansbevilling til anke i civile sager og i skiftesager foreslås overført til Højesteret. Efter gældende ret kan Justitsministeriet meddele 3. instansbevilling, hvis sagen er af principiel karakter, eller særlige grunde i øvrigt taler derfor. Forslaget indebærer, at 3. instansbevilling forudsætter, at sagen er af principiel karakter, jf. ovenfor pkt. 4.2.3. og 4.2.4.

På samme måde som afgørelser om 2. instansbevilling træffes afgørelse om 3. instansbevilling ved beslutning på grundlag af skriftlig behandling.

Til nr. 6, 10, 12 og 18-20

Forslagene indebærer, at kompetencen til i civile sager, fogedsager og skiftesager at give tilladelse til anke eller kære efter appelfristens udløb (oprejsningsbevillinger) overføres til ankeinstansen. Reglerne foreslås i øvrigt ikke ændret. Det betyder f.eks., at såfremt der er givet tilladelse til at indbringe en sag for landsretten eller Højesteret efter appelfristens udløb, vil den pågældende part derefter som hidtil skulle iværksætte selve appelsagen med indgivelse af ankestævning eller kæreskrift til retten.

Afgørelse om tilladelse i disse sager skal træffes ved kendelse. Afgørelsen træffes som hovedregel efter skriftlig behandling på grundlag af ansøgningen. Dog kan retten bestemme, at der skal foretages mundtlig forhandling, hvis særlige grunde taler derfor, jf. henvisningen til § 398. Træffes afgørelsen på skriftligt grundlag, bør modparten have mulighed for at fremkomme med eventuelle bemærkninger til ansøgningen, medmindre retten finder, at ansøgningen kan afslås på det foreliggende grundlag. Landsrettens afgørelse om oprejsningsbevilling kan kun indbringes for Højesteret, hvis Højesteret har meddelt tilladelse, jf. henvisningen til § 392, stk. 2. Dette svarer til, hvad der i dag gælder i straffesager.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 4.4. og 6.8.